ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΑ — Ἀριθμὸς φύλλου 1124 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 | ΠΑΤΡΑΙ, Τρίτη, 30 Μαρτίου 1948

Η ΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ...

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΕΒΑΙΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

Ἀδάμαστος ἡ θέλησις τοῦ στρατοῦ.- Τίποτε δὲν κερδίζεται, χωρὶς θυσίας, ὀλιγώτερον δὲ ὅλων ἡ ἐλευθερία.- Ἐὰν ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ἀγῶνος μας ἄλλαι χῶραι ἐπέμβουν, ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ εἶναι μόνη.- Τὸ δίκαιόν της θὰ παραστατήσουν ἀκατανίκητοι ὑλικαὶ καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι, ὅταν ἐμφανισθοῦν ἐπὶ σκηνῆς, θὰ προκαλέσουν δέος εἰς τοὺς κομπορρήμονας.- Αὔριον ἢ μεθαύριον θὰ περάσῃ ἡ λαίλαψ.- Πρέπει νὰ ἀνοίξουν οἱ πόρτες εἰς τὰ ξερριζωμένα παιδιά.- Τὸ καθῆκον τῶν μετόπισθεν

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΕΛΕΥΘ. ΚΟΤΣΑΡΙΔΑ

Ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀποφασιστικήν της φάσιν. Τὸ πρόβλημα, συνδεδεμένον πάντοτε μὲ ἐξωτερικοὺς παράγοντας, εὑρίσκεται ἤδη, μετὰ τὰς τελευταίας ἐξελίξεις, εἰς στενοτάτην συνάρτησιν μὲ τὴν γενικὴν διαμόρφωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως. Κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ «Νεολογος» ἐνόμισεν ἐνδιαφέρον νὰ ἔχῃ τὰς ἀπόψεις ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἄλλων ἀρμοδίων διπλωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν προσωπικοτήτων, τὰς πεποιθήσεις τῶν ὁποίων θὰ μεταφέρῃ, διὰ σειρᾶς συνεντεύξεων, ὁ ἐκλεκτὸς ἐν Ἀθήναις συνεργάτης μας κ. Ἐλευθ. Κοτσαρίδας. Ἀρχίζομεν ταύτας μὲ τὰς κατωτέρω βαρυσημάντους δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Θεμ. Σοφούλη:

Γαλήνιος, πάλλευκος, ἀρυτίδωτος ἐκαθήτο εἰς τὴν πολυθρόνα τοῦ μικροῦ του διαμερίσματος τῆς ὁδοῦ Δημοκρίτου ὅταν μὲ προθυμίαν μὲ ἐδέχθη κατὰ παράκλησιν τοῦ «Νεολόγου». Τὴν μοῖραν καὶ τὴν αἰωνιότητα τῆς φυλῆς μας συμβολίζει μὲ τὴν σταλερὰν του ἐμφάνισιν ὁ ἀξιοσέβαστος πρεσβύτης. Ἐπαναστάσεις, κινήματα, καὶ κοδυλευτικοὶ ἀγῶνες παντοῖαι μέρισαν διὰ τὰ κοινὰ ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους ἐπέρασαν ἐπάνω ἀπὸ τὸν κ. Σοφούλην, ὅπως τερπνὰ τὸ κῦμα ἐπάνω ἀπὸ γραπτὸν βράχον. Δὲν τοῦ ἄφηκαν ἴχνος κοπώσεως, δὲν ἐθρυμματισαν τίποτε ἀπὸ τὴν ἀγέρωχον καὶ στερράν του προσωπικότητα. Μόνον τὸ καταστάλαγμα μιᾶς πλουσίας πείρας ἀντιφεγγίζει εἰς τὰ ζωηρὰ μάτια του.

Μὲ ἐοέχοη μέσα εἰς ἕνα περιβάλλον ὅπου πλανῶνται ἀκόμη αἱ τρυφεραὶ ἀναμνήσεις μιᾶς εὐδαίμονος οἰκογενειακῆς ζωῆς. Ἡ ἐπίπλωσις τοῦ σπιτιοῦ, τὰ κάδρα τῶν τοίχων, τὰ μπιμπελὼ τῶν τραπεζιῶν, ὅλα θυμίζουν τὴν ἀλησμόνητον σύντροφον τοῦ Προέδρου, ἡ ὁποία τόσον πρώρως καὶ τόσον ἀδίκως ἄφηκε μόνον τὸν κ. Σοφούλην νὰ συνεχίσῃ τὴν σκληρὰν του πορείαν. Εἰς τὸ γραφεῖον ἐπάνω—τί ἄλλο;—Λουκιανός, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες συγγραφεῖς, ὁ μεγάλος ἕνας καὶ τὸ συνηθισμένο ξεκούραστα τοῦ Προέδρου ἀπὸ τοὺς μόχθους τῆς ἡμέρας. Μὲ χαρὰν μοῦ λέγει ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Κίνας εἶναι ἐνας βαθὺς Ἑλληνολάτρης καὶ Ἑλληνομαθής. Ὅταν τὸν ἐδέχθη πρὸ ὀλίγου εἰς πρώτην ἀκρόασιν ἀνοιξε ἡ καρδιά του, διότι διεπίστωσεν ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Κίνας γνωρίζει τὸν Ἀριστοφάνην ἀπείρως καλύτερα ἀπὸ πολλοὺς Ἕλληνας. Τὰ τρέχοντα θέματα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ διεθνοῦς πολιτικῆς, παρεμερίσθησαν γρήγορα, διὰ νὰ δώσουν τὴν θέσιν των εἰς μίαν χαριτωμένην καὶ ἀπαστράπτουσαν συνομιλίαν γύρω ἀπὸ τὸν Ἀριστοφάνην. Καὶ ὑπῆρξε τάσις ἡ ἀμοιβαία γοητεία, ὥστε συνεφωνήθη νὰ συναντηθοῦν καὶ παλιν εἰς ἕνα φιλικὸν πρόγευμα ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Κίνας διὰ νὰ συνεχίσουν τὴν συνομιλίαν των ἐπάνω εἰς τὸ ἀγαπημένο θέμα.

Τίθεται πρόθυμα εἰς τὴν διάθεσίν μου, ὑπομονετικός, πρόθυμος καὶ ὁλόψυχος ὁ κ. Σοφούλης. Μοῦ ἀφράζει τὴν βαθεῖαν του ἐκτίμησιν διὰ τὸν «Νεολόγον» ποὺ συμπληρώνει τώρα τὰ 54 του χρόνια, διότι κατώρθωσε νὰ κρατηθῇ κατὰ τὸν μακρότατον αὐτὸν βίον εἰς περιωπὴν τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς θὰ ἐλθλεύαν τὰ μεγάλα ὄργανα τοῦ ἀθηναϊκοῦ καὶ διεθνοῦς τύπου. Μίαν παράκλησιν μόνον μοῦ διατυπώνει: Νὰ μὴ τοῦ θέσω ἐρωτήματα σχετιζόμενα μὲ θέματα κομματικὰ ἢ μικροπολιτικά. Ἡ ὥρα, μοῦ λέγει, εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ πολὺ δύσκολος ὥστε νὰ μὴ σηκώνῃ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ κουτσομπολιά.

Ἔρχομαι καὶ ἐγὼ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μεγάλο θέμα: Πιστεύει ὁ Πρόεδρος εἰς τὴν νίκην καὶ πότε τὴν βλέπει ὡς πιθανήν;

— Ἡ πίστις μου ἐπὶ τὴν νίκην εἶναι ἀκλόνητος, μοῦ ἀπαντᾶ κατηγορηματικῶς ὁ Πρόεδρος. Τὴν εἶχα καὶ πρὶν αὐτὴν τὴν πίστιν ἀλλὰ ὡραιώθη μέσα μου κατὰ τρόπον ἀσάλευτον ἀφ' ἧς ἠδυνήθην νὰ ἐπικοινωνήσω κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Μακεδονίαν μὲ τὸν μαχόμενον στρατόν. Εἶδα τοὺς στρατηγούς, εἶδα τοὺς ἀξιωματικούς, εἶδα πρὸ παντὸς τοὺς ἀνώνυμους φαντάρους ἀκούσασα καὶ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τῆς αἰωνίας φυλῆς μας. Παντοῦ συνήντησα τὴν ἀδάμαστον θέλησιν τῶν Ἑλλήνων ποὺ θέφουν χακὶ νὰ νικήσουν ὁσασδήποτε θυσίας καὶ ἂν θὰ πρόκειται νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ ἡ νίκη. Ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς μου ἐκ Θεσσαλονίκης δὲν ἀπησχολήθην οὐσιαστικῶς παρὰ μὲ ἕνα ζήτημα: Πῶς θὰ δώσω εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τὰ μέσα ποὺ τοῦ χρειάζονται διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀποφασιστικὴν ἐπίθεσιν διὰ τὴν συντριβὴν τῆς ἀνταρσίας. Ἀποτέλοῦν τόμον ὁλόκληρον αἱ ἐπιστολαὶ ποὺ ἀντήλλαξα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ μὲ τὸν Γκρίσγουολντ, μὲ τὸν Λαΰβσεϋ, μὲ τὸν Ρόλιγκς καὶ πρέπει νὰ ἀνέρχωνται εἰς ἑκατοντάδας ὡρῶν, αἱ προφορικαὶ μου συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἰδικούς μας καὶ τοὺς ξένους ἀρμοδίους, ἐπάνω εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ μας. Ἡμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἐσθάσαμεν τώρα εἰς καλὸν σημεῖον.

Μικραὶ ἐλλείψεις ποὺ ἀπομένουν θὰ συμπληρωθοῦν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ὅστε μακροτέρου τῶν ὀλίγων ἑβδομάδων, εἰς τρόπον ὥστε ὁ στρατός μας νὰ ἀποκτήσῃ ἄρτιον ὁπλισμόν καὶ νὰ κατασταθῇ ἀκατανίκητος. Μὲ τὸν στρατηγὸν Βὰν Φλήτ, ἥρωα καὶ πρώτου μεγέθους φυσιογνωμίαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, εὐρίσκομαι εἰς συχνὴν ἐπαφήν. Καὶ εἶμαι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ βεβαιώσω τοὺς Ἕλληνας ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ ἡ Πατρὶς μας εὑρῆκε ἕνα ἐνθουσιώδη φίλον καὶ συμπαραστάτην. Τοὺς πόνους μας καὶ τοὺς κόπους μας ὁ στρατηγὸς τοὺς ἔκαμε ἰδικούς του. Καὶ ἐργάζεται μὲ ἀκοίμητον μέριμναν διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν σύντομον νίκην.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ

— Ἀπὸ τὰ μετόπισθεν εἶσθε εὐχαριστημένος κ. Πρόεδρε;

— Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς δώσω ἀπάντησιν καταφατικήν. Ὑπάρχουν βέβαια κατηγορίαι τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ποῖαι συμβάλλουν παντοιοτρόπως εἰς τὸν μεγάλον ἀγῶνα, ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλαι πολὺ μικρότεραι εὐτυχῶς τῶν πρώτων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐμπνέῃ κατὰ τὴν δύσκολον αὐτὴν ὥραν ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ἡ Ἑλληνικὴ ὕπαιθρος στέκεται ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ ἀστικὰ κέντρα. Ἐκεῖ ὁ κόσμος μάχεται, περιθάλπτει τὸν στρατόν, τοῦ δίδει πληροφορίας, τὸν ὁδηγεῖ, τὸν προστατεύει. Ἐκεῖ ὅλοι πιστεύουν εἰς τὴν νίκην, ἀκόμη καὶ οἱ συμμοριοπλήκτοι ποὺ ἐξερριζώθησαν ἀπὸ τὰς ἑστίας των ὄχι μόνον ἀπεδέχθησαν μὲ καρτερίαν τὴν σκληρὰν των μοῖραν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχασαν τὴν πεποίθησίν των ἐπὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος. Εἶναι πεπεισμένοι ὅτι αὔριον-μεθαύριον, ἡ λαίλαψ θὰ περάσῃ καὶ θὰ γυρίσουνε εἰς τὰ ἐγκαταλελειμμένα χωριά των. Ὀσονδήποτε κατεστραμμένα, ὁσονδήποτε ἐρειπωμένα, ὁσονδήποτε ἀνεσκαμμένα καὶ ἂν προκειται νὰ τὰ ξαναβροῦν, εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ξαναρχίσουν ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Θὰ ξαναχτίσουν τὰ σπίτια τους, θὰ ξαναβάλουν μπρὸς τὰ χωράφια τους καὶ θὰ δημιουργήσουν πάλιν τὴν εἰρηνικήν των ζωήν. Ἐνῶ ἐδῶ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ὑπάρχουν δυστυχῶς ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, δὲν λέγω βέβαια ὅτι ἀδιαφοροῦν διὰ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ δὲν δείχνουν τὴν διάθεσιν τῆς θυσίας ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ δείχνουν διὰ τὴν νίκην. Λησμονοῦν ὅτι τίποτε δὲν κερδίζεται χωρὶς πάλην καὶ χωὶς θυσίας καὶ ὀλιγώτερον ὅλων ἡ ἐλευθερία. Ἐὰν οἱ πρόγονοί μας τοῦ 21 ἐσκέπτοντο ὅπως οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ Ἕλληνες, ὁ ἀθέβαιος, ὁ πολύτροπος καὶ πολυετὴς ἐκεῖνος πόλεμος δὲν θὰ ὡδηγεῖτο εἰς νικηφόρον τέρμα. Ὅμως οἱ πρόγονοί μας ἤνοιξαν τὰ κεμέρια τους, οἱ Ὑδραῖοι ἤνοιξαν τὰς δεξαμενάς τοῦ χρυσοῦ των διὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ἀγῶνα.

ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

«Ἐδῶ πέραν ἀπὸ μερικὰ φωτεινὰ παραδείγματα Δήμων, Ἐπιμελητηρίων, Συλλόγων καὶ μερικῶν ἰδιωτῶν ποὺ ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ φιλοξενήσουν ὀρφανὰ τῶν μαχητῶν τῆς Κονίτσης, δὲν εἶδα ἀνάλογον προθυμίαν ἐκ μέρους τῶν οἰκογενειῶν ποὺ ἔχουν κάποιαν ἄνεσιν εἰς τὸ νὰ φιλοξενήσουν τὰ ξερριζωμένα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἁρπάζει ὁ Μάρκος." Ὅμως αὐτὸ τὸ παιδομάζωμα εἶναι ἴσως τὸ θλιβερώτερον καὶ τὸ μεγαλύτερον γεγονὸς τοῦ τελευταίου καιροῦ, ἕνα γεγονὸς ποὺ συνδέεται ἀμέσως μὲ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας. Οἱ δόρειοι γείτονες, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν νὰ περιθάλψουν δῆθεν τὰ κατατρεγμένα Ἑλληνόπουλα, ἀποβλέπουν προφανῶς εἰς ἀπωτέρους σκοποὺς σκοτεινούς, τοὺς ὁποίους δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἀντιληφθῇ κανείς. Ἔχοντες καὶ πάλιν ὡς Ἐφιάλτας καὶ ὁδηγοὺς Ἕλληνας, δυστυχῶς, Ἕλληνας προδότας ὅμως, θέλουν νὰ παρασύρουν εἰς τὰ σκοτεινά των κρησφύγετα χιλιάδας Ἑλληνοπαίδων διὰ νὰ τους ἀποχρωματισουν ἐθνικως καὶ νὰ τοὺς καταστήσουν ὄργανα τῶν ἀνθελληνικῶν των επιδιώξεων. Εἰς τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν 3—12 ἐτῶν ἀπεσπασμένα ἀπὸ τὸ περιβόλλον των καὶ ἀπὸ τὴν ἀγκάλην τῆς μητρός των τὰ παιδιὰ αὐτὰ εὔκολα ἠμπορεῖ νὰ γίνουν γενιτσαροι. Καὶ ὅσον καὶ ἂν τὸ παιδομάζωμα ἀποδεικνύει ὅτι οἱ συμμορῖται καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ των ἐπείσθησαν καὶ οἱ ἴδιοι ὅτι ἔγεσαν τὸ παιχνίδι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ἀποτελεῖ μεγάλον κίνδυνον διὰ τὴν Ἑλλάδα. τὸν ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ συναντήσουν αἱ προσεχεῖς γενεαί.

— Καὶ ποία εἶναι ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ παιδομαζώματος;

— Σκέψις μας εἶναι νὰ κάμωμεν ὅ,τι ἠμποροῦμεν διὰ νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ Μάρκου τὰ Ἑλληνόπουλα. Δὲν εἶναι βέβαια δυνατὸν νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς ἀσφαλεῖς χώρους ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ θὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια ὅπως συγκεντρωθοῦν εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα ἢ εἰς τὰ νησιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα τῶν περιφερειῶν ποὺ γειτονεύουν ἀμέσως μὲ τὰς σταθερὰς ἀνταρτοκρατουμένας περιοχάς καὶ τὰ ὁποῖα διατρέχουν ἀμεσώτερον τὸν κίνδυνον νὰ ἀσπαχθοῦν ἀπὸ τοὺς συμμορίτας. Οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ μαζὺ μὲ τὰς οἰκείας ὀργανώσεις καὶ ἰδίᾳ τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα μελετοῦν ἤδη τὸ ζήτημα καὶ ἀναμένω συντόμως νὰ μοῦ ὑποβάλουν τὰ σχέδιά των Καὶ θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ Ἑλληνικὴ ἀλληλεγγύη θὰ κάμῃ ὥστε νὰ ἀνοίξουν οἱ πόρτες τῶν ἑλληνικῶν σπιτιῶν εἰς τὰ ξερριζωμένα παιδιὰ ποὺ ἀπότελοῦν τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας»

Καὶ ἡ συνομιλία μας γλυστρα σιγὰ-σιγὰ πρὸς ἄλλα θέματα.

ΤΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

— Τὸν τρίτον πόλεμον τὸν βλέπετε ἐπερχόμενον κ. Πρόεδρε;

— Πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐμένα μὲ ἀπασχολεῖ πολὺ περισσότερον ὁ ἰδικός μας πόλεμος, ὁ Ἑλληνικός, ἀπὸ τὸν μεγάλον πόλεμον, τὸν ὁποῖον πολλοὶ φοβοῦνται Αὐτὸν ἄλλοι θὰ τὸν κάμουν, οἱ μεγάλοι, καὶ αὐτοὶ θὰ τὸν ἀποφασίσουν. Ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων ἡ δουλειὰ εἶναι νὰ τελειώσωμεν τὸ ταχύτερον τὸν ἰδικόν μας πόλεμον Καὶ ἔχομεν τώρα ὅλας τὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ τὸν τελειώσωμεν Ἐὰν ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Ἑλληνικοῦ αὐτοῦ πολέμου ἄλλαι δυνάμεις ἐπέμβουν ἀνοικτὰ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ μείνῃ μόνη. Τὸ δίκαιόν της θὰ τὸ παραστατήσουν ἀκατανίκητοι, ὑλικαὶ καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ὅταν ἐμφανισθοῦν ἐπὶ σκηνῆς. θὰ προκαλέσουν δέος εἰς τοὺς κομπορρήμονας. Μόνον ἀνόητοι πράκτρρες τοῦ ἐχθροῦ ἠμποροῦν νὰ φοβοῦνται ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠμπορεῖ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τοὺς Συμμάχους της. Ὅταν παγκόσμιαι δυνάμεις, ὅπως αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς δεσμεύσουν ἑαυτὰς εἰς ἠθικὰς καὶ ἄλλας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι ἑνὸς σημείου τῆς Ὑδρογείου, δὲν τὸ ἐγκαταλείπουν ποτὲ αὐτὸ τὸ σημεῖον. Καὶ εἶναι ἡ Ἑλλὰς ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα διὰ τὴν ἄμυναν τῶν ἐλευθέρων λαῶν σημεῖα τοῦ κόσμου».

ΕΛ. ΚΟΤΣΑΡΙΔΑΣ

Ο "ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ" ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ

Ἐπρόκειτο, ὡς εἶχεν ἀναγγελθῆ, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ὁ «Νεολόγος Πατρῶν» νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν νέων του ταχυπιεστηρίων. Ἂς μὴ νομισθῇ ὡς φιλοφρόνημα, ἐὰν σημειωθῇ, ὅτι ἀποκλειστικὴ φιλοδοξία του ἦτο νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Ἀναγνώστου του. Ἤ, κυριολεκτικώτερον, τοῦ Φίλου του. Διότι αὐτὴ εἶναι πλέον ἡ σχέσις μεταξὺ Κοινοῦ καὶ Ἐφημερίδος. Αἱ στῆλαι δὲν εἶναι ἄψυχον ἄθροισμα φράσεων. Ἔχουν ζωήν. Καὶ ὅταν, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ «Νεολόγου» ἡ ζωὴ αὐτὴ ἐκτείνεται εἰς πενῆντα τέσσαρα χρόνια καὶ τὰ εἰκοσιτετράωρα φεύγουν καὶ ἔρχονται, θρεμμένα μὲ ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἡ ἀντίληψις τῶν ὑποχρεώσεων ἀποτελεῖ τὸν μόνον κανόνα, τὸν μόνον ρυθμιστήν, τὸν μόνον ὁδηγόν. Ἔτσι, τόσον διὰ τὴν τεχνικήν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὅλην δημοσιογραφικὴν ἐμφάνισιν τοῦ φύλλου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξεδίδετο ὀκτὼ σέλιδον, ἡ προσπάθεια εἶχεν ὡθηθῆ μέχρι τοῦ ἀνωτέρου δυνατοῦ βαθμοῦ. Ὅσον εἶναι ἐπιτρεπτὸν κανεὶς νὰ προεξοφλῇ ὑπῆρχεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐφημερίδος ἡ πεποίθησις, ὅτι θὰ ἐδοκίμαζαν την χαρὰν μιᾶς εὐτυχίας. Τὰ πάντα εἶχον προβλεφθῆ. Ἐκτὸς ἑνός, ποὺ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ προβλέψῃ: Τῆς Τύχης. Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐντελῶς αἰφνιδίως, ὁ ὑπευθύνος χειριζόμενος τὸ πιεστήριον Ἐλβετὸς μηχανικὸς κ. Σελμὸν ὑφίστατο ἀτύχημα φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ καθίσταται ὁπωσδηποτε ἀδύνατος ἡ ἔκδοσις τοῦ φύλλου.

Περισσότερον ἀπὸ ὅ,τιδήποτε τὸν «Νεολόγον» ἐστενοχώρησε τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχε καλέσει, διὰ τὴν ὥραν τῶν ἐγκαινίων, τοὺς φίλους του, δηλαδὴ χιλιάδες ἀναγνωστῶν του, χωρὶς νὰ ἔχῃ, λόγῳ τῆς ὥρας τὴν εὐχέρειαν νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς ἀναβολῆς. Ὁ παράγων τοῦ χρόνου δὲν ἐπέτρεπεν, ὡς εἶναι εὐνόητον, οὔτε διὰ τοῦ παλαιοῦ πιεστηρίου τὴν κυκλοφορίαν. Τὰ μόνα δυνατὰ μέσα ἦσαν ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω συνθήκας, μία πρόχειρος ἀνακοίνωσις καὶ ἡ διὰ τηλεφωνημάτων ἐπικοινωνία. Παρὰ ταῦτα πλῆθη κόσμου συνέρρευσαν εἰς τὰ τυπογραφεῖα ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς καὶ πέρεν μέχρι τῆς 1ης μεταμεσημβρινῆς. Σπανίως ὁ «Νεολόγος» ἠσθάνθη παρομοίαν συγκίνησιν ἀπὸ ἐκδηλώσεις φίλων του, τὰς ὁποίας ἐδέχθη μὲ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην. Διατηρῶν αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν, ὡς τὴν εὐγλωττοτέραν πιστοποίησιν τῆς ἐκτιμήσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται, ἐκφραζει καὶ ἐντεῦθεν τὰς θερμοτάτας του εὐχαριστίας καὶ πιστεύει, ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν τοσον συγκινητικὸς διεμηνευθεῖσαν γενικὴν προσδοκίαν. Διότι, ὡς εἶναι αὐτονόητον, ἐδημιουργήθη ἤδη ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ὕλης εἰς τὴν ἐπικαιρότητα καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀνασυνθέσεως τῶν σελίδων. Ἡ προετοιμασία, καθαρῶς δημοσιογραφική, κινεῖται ἐπὶ μιᾶς μονογραμμῆς καὶ εἰς ἕνα μόνον ἀποβλέπει σκοπόν: εἰς τὸ καλλίτερον περιεχόμενον. Διότι θὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν: Τὰ αἰσθήματα τῶν χιλιάδων φίλων μας ποὺ μᾶς ἔσφιξαν τὸ χέρι, ὑπῆρξαν διὰ τὸν «Νεολόγον» κάτι περισσότερον ἀπὸ συγκίνησις. Ὑπῆρξαν οἶστρος.

Ἰσχυρὰν ἐπίσης ψυχικὴν ἀνάγκην αἰσθανόμεθα νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστας μας τῶν ἐπαρχιῶν. Τὰ τηλεφωνήματα, τὰ ὁποῖα ἐκ διαφόρων σημείων ἐδεχόμεθα ἀκαταπαύστως, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς καὶ αἱ πληροφορίαι τῶν πρακτόρων μας, μεταδιδόντων τὴν ἀναμονὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης τῶν ἐπαρχιῶν μέχρι καὶ τῶν νυκτερινῶν ἀκόμη ὡρῶν, καθιστοῦν τὸν «Νεολόγον» βαθύτατα εὐγνώμονα. Παρακαλεῖ δὲ νὰ δεχθοῦν μαζὺ μὲ τὴν αἴτησιν συγγνώμης διὰ τὴν στέρησιν τοῦ φύλλου καὶ τὰς εἰλικρινεστέρας εὐχαριστίας του, διὸ τὴν διαδήλωσιν αὐτὴν τῶν αἰσθημάτων, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπαρχία ἐπεφύλαξεν εἰς τὸν «Νεολόγον» ἐργάτην πάντοτε τῶν δικαίων της, ἡ ὑπεράσπισις τῶν ὁποίων ἀπεδείχθη δι' αὐτὸν βασικὸν καθῆκον ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ καθημερινοῦ του ἀγῶνος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀσπάζεται τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς Βασιλομήτορος Ὄλγας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀθηνῶν

5η ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΡΟΥΜΑΝ

ΘΑ ΑΝΑΒΙΩΣΗ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΩΣ;

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ Δ. ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΟΠΛΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 29 Μαρτίου. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ κ. Σκὼτ Ράνκιν, μετέδωσε σήμερον, ὅτι ἡ ἀναβίωσις τοῦ νόμου περὶ ἐκμισθώσεως καὶ δανεισμοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἀποτελεῖ θέμα συνομιλιῶν μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ὑπευθύνων κυβερνητικῶν παραγόντων καὶ τῆς ἀρθρογραφίας τῶν κυριωτέρων καὶ σοβαρωτέρων ἐφημερίδων. Συναφῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρσαλ, ἐρωτηθεὶς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπὶ τοῦ θέματος ἠρνήθη νὰ σχολιάσῃ εὐρύτερον τὸ θέμα τοῦτο, περιορισθεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀπὸ ἀρκετοῦ καιροῦ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι λαμβάνουν αἰτήσεις τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν παροχὴν πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

Ὁ θεσμὸς οὗτος τῆς ἐκμισθώσεως καὶ δανεισμοῦ θεωρεῖται ὑπὸ ὡρισμένων κύκλων ἐνταῦθα ὡς ἐκδήλωσις τῆς ἑπομένης φάσεως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Δόγματος Τροῦμαν, ἐπιδιώκοντος ὡς γνωστόν, τὴν ἀνάσχεσιν τῆς Σοβιετικῆς ἐπεκτάσεως. Ἡ πρώτη φάσις διεγράφη διὰ τῆς ἐπειγούσης κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1947 ἐνεργείας πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Σοβιετικὴν σφαῖραν ἐπιρροῆς. Ἡ δευτέρα φάσις ἐξεδηλώθη διὰ τοῦ «σχεδίου Μάρσαλ», ἡ τρίτη ἤρχισε μὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς Ἑνώσεως ἐν Βρυξέλλαις, ἡ δὲ τετάρτη τέλος εἶναι ὁ ἐπανεξοπλισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μέσ